

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

Broj: S-DO-1285/17
X SM/MA

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA
OIB: 85821130368
Ulica Grada Vukovara 70
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: Trgovački sud u Zagrebu
Poslovni broj spisa: 85. St-1504/17

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O PODNOSITELJU PRIJEDLOGA ZA PRAVNU OSOBU:

Tvrtka ili naziv

REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom
odvjetništvu u Zagrebu

Adresa/sjedište

Zagreb, Savska cesta 41

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv:

VIADUKT d.d.

OIB: 74794390096

Adresa/sjedište:

Zagreb, Kranjčevićeva 2

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. Ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi):

- pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, poslovni broj P-3007/11 od 30. listopada 2012., djelomično potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž-8809/12 od 18. ožujka 2015., kojom je tuženiku dosuđen iznos od 250.500,00 kn;
- obračun kamata

Iznos dospjele tražbine: **309.196,37 kn**

Glavnica: 250.500,00 kn

Kamate: 58.696,37 kn

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB 1

27 -06- 2017

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA
UR. BROJ

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka: 0,00 kn

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, poslovni broj P-3007/11 od 30. listopada 2012., djelomično potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž-8809/12 od 18. ožujka 2015.,
- obračun kamata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA/NE za iznos **250.500,00 kn**

Naziv ovršne isprave:

- pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, poslovni broj P-3007/11 od 30. listopada 2012.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koje se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM/NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 26. lipnja 2017.

Potpis vjerovnika
 ZAMJENICA ŽUPANIJSKE
 DRŽAVNE ODVJETNICE
 U ZAGREBU
 Sabida Matijević

Obračun kamata	VIADUKT d.d. Zagreb
Obračun sastavio:	Kranjčevićeva 2
26.06.2017	Zagreb
	OIB: 74794390096

Opis	Od datuma	Do datuma	Glavnica
obračun kamata	18.03.2015	26.06.2017	250.500,00

Od datuma	Do datuma	Dana	Stopa %	Oznaka	Tip	Glavnica	Kamata	Dug
18.03.2015								250.500,00
18.03.2015	30.06.2015	105	12,14	G	J	250.500,00	8.748,28	259.248,28
01.07.2015	31.07.2015	31	12,13	G	J	250.500,00	2.580,70	261.828,98
01.08.2015	31.12.2015	153	10,14	G	J	250.500,00	10.647,42	272.476,40
01.01.2016	30.06.2016	182	10,05	G	J	250.500,00	12.518,84	284.995,24
01.07.2016	31.12.2016	184	9,88	G	J	250.500,00	12.442,32	297.437,56
01.01.2017	26.06.2017	177	9,68	G	J	250.500,00	11.758,81	309.196,37
GLAVNICA:							250.500,00	
KAMATA:							58.696,37	
UKUPNO:							309.196,37	

REKAPITULACIJA

Datum	Iznos
Ukupna uplata:	0,00

IZNOSI DUGOVA	
GLAVNICA:	250.500,00
KAMATA:	58.696,37
UPLATA:	0,00
UKUPAN DUG:	309.196,37

IZNOSI DUGOVA	
DUG GLAVNICA:	250.500,00
DUG KAMATA:	58.696,37
UKUPAN DUG:	309.196,37

Obračun sastavio:

Lahmer

1 P-3007/11

REPUBLIKA HRVATSKA**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU**

06-11-2012

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, Stalna služba u Karlovcu, po sucu Jadranki Mađeruh, u pravnoj stvari tužitelja VIADUKT d.d. Zagreb, Kranjčevićeva 2, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Šunić i partneri, Zagreb, Donje Svetice 99a, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU POSTUPKA JAVNE NABAVE, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Karlovcu, radi 24.455.632,88 kn, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 18. listopada 2012. godine, a presude objavljene dana 30. listopada 2012. godine

presudio je

1. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Tuženik Republika Hrvatska dužna je isplatiti tužitelju Viadukt d.d. iz Zagreba, Kranjčevićeva 2, na ime naknade imovinske štete iznos od 24.455.632,88 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja ove tužbe sudu pa do konačne isplate, po stopi propisanoj po čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana, pod prijjetnjom ovrhe.

Tuženik Republika Hrvatska dužna je naknaditi tužitelju Viadukt d.d. iz Zagreba, Kranjčevićeva 2, troškova parničnog postupka sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do konačne isplate, po stopi propisanoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku 15 dana, pod prijjetnjom ovrhe.“

2. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 350.500,00 kn u roku 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi u bitnome naveo da je trgovačko društvo Hrvatske autoceste d.o.o. kao naručitelj (dalje: naručitelj) objavilo dana 29. kolovoza 2001. godine međunarodno javno nadmetanje za izgradnju tunela Mala Kapela. Od ukupno šest ponuditelja naručitelj je odlukom o

2.

I P-3007/11

odabiru od 19. prosinca 2001. godine kao najpovoljniju odabrao ponudu poslovne udruge Viadukt d.d. i Strabag AG. Na tu odluku o odabiru ponuditelj Coopcostruttori je uložio prigovor povodom kojeg je Uprava za nabavu Ministarstva financija (dalje: Uprava MF) rješenjem od 8. veljače 2002. godine poništila predmetnu odluku o odabiru. Naručitelj je novom odlukom od 28. veljače 2002. godine kao najpovoljniju odluku odabrao ponuditelja Coopcostruttori, na koju odluku je tužitelj uložio prigovor, te je Uprava MF rješenjem od 28. ožujka 2002. godine odbila prigovor tužitelja kao neosnovan. Tužitelj je protiv rješenja Uprave MF od 28. ožujka 2002. godine uložio tužbu Upravnom sudu RH te je presudom Upravnog suda RH broj Us-3571/02 od 4. listopada 2006. godine poništeno rješenje Uprave MF od 28. ožujka 2002. godine. Povodom te presude Državna komisija za kontrolu postupka javne nabave (dalje: Komisija) je rješenjem od 12. srpnja 2007. godine poništila naručiteljevu odluku o odabiru od 28. veljače 2002. godine u predmetu međunarodnog javnog nadmetanja za izgradnju tunela Mala Kapela.

Tužitelj ističe da su počinjene nezakonitosti u upravnom postupku, a koje je naveo u prigovoru Upravi MF. Smatra da naručitelj nije sve ponuditelje koji su se javili na nadmetanje stavio u jednak položaj, da naručitelj nije poštivao uvjete nadmetanja i prihvatio je bitne promjene u ponudi, nadalje da ponuditelj Coopcostruttori nije dostavio potrebnu dokumentaciju za sudjelovanje u natječaju, te je takva nepotpuna dokumentacija prihvaćena od naručitelja. Nadalje ponuditelj Coopcostruttori nije ispunio ni uvjet koji govori o potvrdi o nekažnjavanju, niti dostavio dokumentaciju prevedenu na hrvatski jezik. Osim toga, ponuditelj Coopcostruttori po prirodi svog ustroja nije u stanju odgovoriti uvjetima natječaja. Glede cijene ponuda ponuditelja Coopcotrusttori je bila manja za 27,7 % od prosječen cijene što predstavlja gotovo 80 mil. kn manje, ali time je bila i višestruko problematična budući se iskazivao visoki iznos dodatnih radova.

Tužitelj je mišljenja kako prema uputama i stavovima navedenim u odlukama Upravnog suda i Državne komisije za kontrolu postupka javne nabave nije moguće donijeti nikakvu drugu odluku osim one prema kojoj se njegova ponuda deklarira kao najpovoljnija i kao takva prihvaća. Slijedom navedenog smatra da je tužitelju nezakonitim rješenjem Uprave MF klas:UP/I-034-02/02-01/18, urbroj: 513-15/02-06 od 8. veljače 2002. godine te rješenjem klasa: UP/I-034-02/02-01/118, urbroj: 513-15/02-6 od 28. ožujka 2002. godine nanesene šteta u vidu neodabira – nepotvrđivanja odabira tužitelja kao najpovoljnijeg ponuditelja na predmetnom javnom nadmetanju te posljedično tome i nesklapanje ugovora o izvođenju radova na izgradnji tunela Mala Kapela. Osim navedenog osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi i iz činjenice da je naručitelj raskinuo ugovor sa Coopcostruttori kao štetan prije nego što je izveo ugovorene radove do kraja. Nadalje, ugovorom od 15. lipnja 2005. godine koji je sklopljen između tužitelja i naručitelja dogovoreno je da će radove na dovršetku tunela Mala Kapela izvršiti tužitelj. Taj ugovor

sklopljen je temeljem odluke Vlade Republike Hrvatske, Ureda za javnu nabavu od 8. lipnja 2005. godine. Osim tog ugovora sklopljen je i drugi ugovor od 15. lipnja 2005. godine između tužitelja i naručitelja predmet kojeg su bili radovi na dovršetku tunela Mala Kapela (radovi koje je izvoditelj Coopcostruttori ugovorio, a nije izveo). Taj ugovor sklopljen je također temeljem odluke Vlade RH od 8. lipnja 2005. godine.

Tužitelj je dana 7. siječnja 2010. godine pred Upravnim sudom RH podnio tužbu u sporu pune jurisdikcije uslijed štetne administracije, sve sukladno odredbi čl. 26. st. 1. u vezi čl. 42. st. 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima, pa predlaže da sud prekine postupak do okončanja postupka pred Upravnim sudom RH, imajući u vidu činjenicu da se radi o prethodnom pitanju. Tužitelju je predmetna šteta nastala nezakonitim postupanjem Uprave MF odnosno sada Komisije – tuženika, u ukupnom iznosu od 24.455.632,88 kn, a prema tužiteljevoj specifikaciji. Tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će tuženiku naložiti da plati tužitelju na ime naknade neimovinske štete iznos od 24.455.632,88 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom te troškovima postupka.

Tužitelj je tužbu podnio Općinskog građanskog sudu u Zagrebu pa je tuženik u odgovoru na tužbu prvenstveno isticao prigovor stvarne nadležnosti tog suda te se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti i osporava osnov i visinu zahtjeva.

Tuženik je u podnesku od 20. svibnja 2011. godine naveo da je presudom Upravnog suda RH broj Us-2381/02 od 28. rujna 2005. godine odbijena tužba tužitelja protiv rješenja Uprave MF od 8. veljače 2002. godine, slijedom čega se tužbeni zahtjev u cijelosti ukazuje neosnovanim. Nesporno je da je naručitelj 19. prosinca 2001. godine kao najpovoljniju izabrao ponudu poslovne udruge Viadukt i Strabag, a za radove na izgradnji tunela Mala Kapela s cijenom od 347.491.861,21 kn bez PDV-a. Ponuda ponuditelja Coopcostruttori isključena je budući je ta tvrtka po registraciji zadruga koja u svom sastavu ima dva podizvođača, a nije dostavila dokument koji bi obvezivao sve partnere u toj zadrugi. Protiv odluke o odabiru tužitelja Coopcostruttori je uložio prigovor te je Uprava MF rješenjem od 8. veljače 2002. godine prigovor uvažila i poništen je odabir ponude tužitelja. Protiv tog rješenja tužitelj je podnio tužbu Upravnom sudu RH te je presudom Upravnog suda RH broj Us-2381/02 od 25. rujna 2005. godine tužiteljeva tužba odbijena. Uprava MF je rješenjem od 28. ožujka 2002. godine odbila tužiteljev prigovor protiv naručiteljeve odluke o izboru Coopcostruttori. Tužitelj je podnio tužbu Upravnom sudu RH protiv te odluke te je presudom Upravnog suda RH broj Us-3571/02 od 4. listopada 2006. godine tužba uvažena. Komisija je 12. srpnja 2007. godine donijela rješenje kojim je poništila odluku o odabiru od 28. veljače 2002. godine te je u obrazloženju navedeno da će naručitelj ponovno provesti postupak ocjenjivanja i usporedbe ponuda. U odnosu na tužiteljeve navode da je njegova ponuda najpovoljnija jer je izvršio radove na dovršetku tunela Mala Kapela temeljem dva ugovora

sklopljena s naručiteljem navodi da se ti ugovori odnose na postupak izravne pogodbe, a ne postupak po objavljenom međunarodnom javnom nadmetanju. Smatra da tužitelj pogrešno povezuje odgovornost Komisije kao drugostupanjskog tijela od odgovornosti naručitelja. Slijedom navedenog u cijelosti osporava tužbeni zahtjev te predlaže isti odbiti.

U podnesku od 18. rujna 2012. godine tužitelj je u bitnome naveo da je na predmetni javni natječaj ponude dostavilo ukupno šest ponuditelja, a kao kriterij odabira je bila najniža cijena. Dva ponuditelja nisu zadovoljili glede natječajne dokumentacije. Ponavlja navode iz tužbe glede donijetih odluka te ističe da se radi o jednom postupku javnog nadmetanja koji nikada nije poništen. Iz rješenja Komisije od 12. srpnja 2012. godine na potpuno jasan i nedvojben način proizlazi osnovnost tužbenog zahtjeva tužitelja. Povodom tužiteljeve tužbe uslijed šutnje administracije Upravni sud RH je donio presudu poslovni broj Us-136/10 od 14. prosinca 2011.godine, kojim je tužiteljeva tužba uvažena te je naloženo komisiji da donese odluku o tužiteljevoj žalbi u roku od 30 dana.

Na ročištu dana 18. listopada 2012. godine tužitelj se, na izričit upit suda, očitovao da je za sada osnov za naknadu štete mogućnost odabira tužitelja kao izvođača radova koji su predmet ovog spora a s obzirom na obrazloženje odluke Upravnog suda RH, pa kako bi spriječili potencijalnu mogućnost nastupanja zastare iz retroaktivnog donošenja odluka tužitelj je podnio ovu tužbu i predlaže prekid postupka do pravomoćnog i konačnog okončanja upravnog spora.

Tuženik je naglasio da je pravilno i zakonito poništen odabir ponude tužitelja kao najpovoljnije pa su neosnovane tvrdnje tužitelja da mu je rješenjem od 8. veljače 2002. godine nanesena bilo kakva šteta. Kako tužitelj nema odluke da je njegova ponuda bila najpovoljnija po natječaju iz 2001.godine to nema ni pravne osnove za podnošenje tužbe u ovom predmetu, tim više što mu je poznato još od travnja 2005.godine da predmet nabave više ne postoji kada je dao ponudu za dovršenje radova tunela Mala Kapela, zaključio ugovore o izvođenju tih radova, a notorna je činjenica da je tunel Mala Kapela 2005. godine dovršen i od tada je u punoj funkciji.

Tužitelji su i dalje isticali da je odabir Coopcostruttoria bio nepravilan, da predmetni natječaj o odabiru izvođača na tunelu Mala Kapela još uvijek nije pravomoćno okončan.

U tijeku dokaznog postupka, a radi utvrđenja činjeničnog stanja, izvršen je uvid u obavijest o odabiru najpovoljnije ponude (list 13 spisa), u rješenja (list 14 do 23 spisa), u tužbu i rješenja (list 24 do 31 spisa), u ugovore (list 32 do 43 spisa), u tužbu (list 44 do 48 spisa), u zahtjev za mirno rješenje spora (list 49 do 70 spisa), u rekapitulaciju troškova (list 71 do 78 spisa), u presudu (list 102 do 103 spisa, 109 do 111 spisa), u rješenje (list 112 do 115 spisa).

Tužbeni zahtjev je neosnovan.

Među strankama je nesporno, a što proizlazi i iz dokumentacije, kako slijedi:

Tužitelj je u poslovnoj udruzi s društvom Strabag izabran od naručitelja, a temeljem međunarodnog javnog nadmetanja za izgradnju tunela Mala Kapela na autocesti Zagreb-Dubrovnik kao najpovoljniji ponuđač dana 19. prosinca 2001. godine (obavijest o odabiru – list 13 spisa).

Protiv odluke o odabiru ponuditelj Coopcostruttori uložio je prigovor te je rješenjem Uprave MF od 8. veljače 2002. godine klasa: UP/I-034-02/02-01/18, urbroj: 513-15/02-6, uvažen prigovor Coopcostruttura te je poništen odabir ponude poslovne udruge tužitelja i Strabaga (list 14 do 17 spisa).

Po istom međunarodnom javnom nadmetanju za najpovoljnijeg ponuđača je izabran Coopcostruttori te je tužitelj na odluku o odabiru uložio prigovor koji je rješenjem Uprave MF od 28. ožujka 2002. godine klasa: UP/I-034-02/02-01/118, urbroj: 513-15/02-6 odbijen (list 18 do 23 spisa).

Protiv rješenja Uprave MF od 8. veljače 2002. godine tužitelj je podnio upravnu tužbu te je tužba presudom Upravnog suda RH broj Us-2381/02 od 28. rujna 2005. godine odbijena (list 109 do 111 spisa).

Upravni sud RH je presudom poslovni broj Us-3571/02 od 4. listopada 2006. godine uvažio tužiteljevu upravnu tužbu te poništio rješenje Uprave MF od 28. ožujka 2002. godine (list 24 do 27 spisa).

Komisija je rješenjem od 12. srpnja 2007. godine klasa: UP/II-034-02/07-01/22, urbroj: 354-01/07-8 poništila odluku o odabiru od 28. veljače 2002. godine u predmetu međunarodnog javnog nadmetanja za izgradnju tunela Mala Kapela na autocesti Zagreb-Dubrovnik od 27. kolovoza 2001. godine, naručitelja Hrvatske autoceste d.o.o. te je tim rješenjem naložila naručitelju da će ponovno provesti postupak ocjenjivanja i usporedbe ponuda u kojem će ponovno utvrditi sposobnost ponuditelja i donijeti novu odluku (list 28 do 31 spisa).

Tužitelj je s naručiteljem Hrvatske ceste d.o.o. sklopio dana 15. lipnja 2005. godine dva ugovora i to ugovor radi dovršetka izgradnje tunela Mala Kapela i dovršetka dionice IIICI tunela Mala Kapela – Žuta Lokva te ugovor o dovršenju izgradnje tunela Mala Kapela (radove koje je izvoditelj Coopcostruttori ugovorio, a nije izveo), dionica Josipdol-Jezerane (list 32 do 43 spisa). Ti ugovori sklopljeni su temeljem odluke Vlade RH od

8. lipnja 2005. godine u postupku izravne pogodbe temeljem Zakona o javnoj nabavi koji je stupio na snagu 1. siječnja 2002. godine.

Po rješenju Uprave MF od 12. srpnja 2007. godine naručitelj nije postupio te je tužitelj podnio tužbu u sporu pune jurisdikcije zbog štetne administracije povodom koje je Upravni sud RH donio presudu poslovni broj Us-136/10 od 14. prosinca 2011. godine kojim je tužba uvažena te je naloženo Državnoj komisiji za kontrolu postupka javne nabave da u roku od 30 dana donese odluku o žalbi-tužitelja (list 102 do 103 spisa).

Komisija je rješenjem od 5. listopada 2012. godine klasa: UP/II-034-02/08-01/892, urbroj: 354-01/12-27 odbacila tužiteljev prigovor navodeći u bitnome da je tužitelj morao izjaviti pisani prigovor naručitelju što nije učinio već je požurivao donošenje odluke o odabiru, a tek u slučaju negativnog odgovora na prigovor odnosno nepostupanja naručitelja po prigovoru mogao je izjaviti žalbu Državnoj komisiji za kontrolu postupka javne nabave. S obzirom da tužitelj nije uložio pisani prigovor naručitelju tim rješenjem je utvrđeno da se nisu ispunili uvjeti za izjavljivanje prigovora (žalbe) tom tijelu (list 112 do 115 spisa).

Nesporno je nadalje da je radove na dovršetku tunela Mala Kapela obavio tužitelj, a prema naprijed citiranim ugovorima, a notorna je činjenica da je tunel Mala Kapela pušten u funkciju 2005. godine.

Sporno je da li tužitelj ima osnovu po kojoj potražuje predmetnu naknadu neimovinske štete u iznosu od 24.455.632,88 kn.

Iz naprijed navedene dokumentacije utvrđeno je da je odluka o odabiru poslovne udruge tužitelja i Strabaga pravomoćno ukinuta i to presudom Upravnog suda RH od 28. rujna 2005. godine.

U istom postupku međunarodnog javnog nadmetanja za izgradnju tunela Mala Kapela do zaključenja glavne rasprave nije donijeta pravomoćna odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, iako je tunel za čiju izgradnju je raspisan međunarodni javni natječaj izgrađen još 2005. godine i od tada je u funkciji.

Tužitelj nema pravomoćnu odluku o njegovom izboru po tom međunarodnom natječaju za izgradnju tunela Mala Kapela, već ga je on dovršio po naprijed citiranim ugovorima koji su sklopljeni s naručiteljem neposrednom pogodbom, a po odluci Vlade RH. Prema tome, tužitelj nema osnov za tužbu po kojoj potražuje naknadu štete u ovom predmetu. Sam tužitelj ističe da je osnov za naknadu štete mogućnost odabira tužitelja kao izvođača radova koji su predmet ovog spora. Da li će tužitelj ikada biti izabran i da li će taj postupak ikada biti proveden, s obzirom na činjenicu da je od izgradnje tunela već prošlo sedam godina, nije izvjesno. Prema tome, tužitelj nema osnov po kojem potražuje štetu u ovom predmetu, a njegov prijedlog da se parnični postupak prekine do okončanja postupka

odabira sud nije prihvatio. Naime, u trenutku podnošenja tužbe treba imati osnov po kojem se tužba podnosi, jer je u protivnom tužba neosnovana.

Tužiteljeve tvrdnje o tome da iz dokumentacije, a osobito odluke Uprave MF od 12. srpnja 2007. godine proizlazi da bi tužitelj bio izabran kao najpovoljniji ponuđač nisu relevantne kraj činjenice da pravomoćne odluke o odabiru nema.

Jedna od pretpostavki odgovornosti za štetu je štetna radnja, a kako do zaključenja glavne rasprave nije utvrđeno o postojanju tuženikove štetne radnje prema tužitelju to je tužbeni zahtjev neosnovan. Odluka o odabiru tužitelja kao najpovoljnijeg ponuđača je u tom postupku pravomoćno poništena dok ponovna odluka o odabiru nije nikada donijeta.

Slijedom navedenog utvrđeno je da tužitelj nema osnove po kojoj potražuje naknadu štete pa je tužbeni zahtjev odbijen kao u točki 1. izreke presude.

Temeljem čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 00/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, dalje:ZPP) tužitelj je tuženiku dužan naknaditi prouzročeni parnični trošak, a koji se odnosi na trošak zastupanja tuženika po ŽDO u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora, za sastav odgovora na tužbu, za zastupanje na ročištu 18. listopada 2012. godine u iznosu od po 100.000,00 kn, za zastupanje na ročištu 3. ožujka 2011. godine u iznosu od 50.000,00 kn te za sastav podneska od 20. svibnja 2011.godine u iznosu od 500,00 kn, odnosno ukupno 350.500,00 kn, pa je odlučeno kao u točki 2. izreke presude. Tuženiku nije priznat trošak sastava podneska od 20. svibnja 2011. godine u iznosu od 100.000,00 kn budući se radi o podnesku iz Tbr. 8.3. Tarife.

U Karlovcu 30. listopada 2012. godine

Protiv ove presude — rješenja nezadovoljna stranka ima pravo uložiti žalbu u roku od 8 dana Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog suda. ....

Sudac:

Draženka Mađeruh, v.r.

za točnost otpisao
ovlašteni službenik:
Draženka Prpić

Dna:

1. Tužitelju, uz poziv na platež pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 kn.
2. Tuženiku po ŽDO u Karlovcu

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRI
14-04-2015

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO SUDSKO ODMJERNO
U KARLOVCU
PRI
14-04-2015
Pobit

89. Pž-8809/12-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Josipa Turkalja, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja VIADUKT d.d. OIB 74794390096, Zagreb, Kranjčevićeva 2, kojeg zastupaju punomoćnici Zoran Šunić i Robert Karakaš, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Šunić i partneri iz Zagreba, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Karlovcu, radi naknade štete u iznosu od 24,455.632,88 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-3007/11 od 30. listopada 2012., u sjednici vijeća održanoj 18. ožujka 2015.

presudio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu; Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-3007/11 od 30. listopada 2012. u točki 1. izreke i u točki 2. izreke za iznos od 250.500,00 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu; Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-3007/11 od 30. listopada 2012. u točki 2. izreke za iznos od 100.000,00 kn i sudi:

Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 100.000,00 kn (stotisuća kuna).

III. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u zatraženom iznosu od 100.000,00 kn (stotisuća kuna).

Obrazloženje

Sud prvog stupnja presudio je:

„1. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

Tuženik Republika Hrvatska dužna je isplatiti tužitelju Viadukt d.d. iz Zagreba, Kranjčevićeva 2, na ime naknade štete iznos od 24.455.632,88 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja ove tužbe sudu pa do konačne isplate, po stopi propisanoj po čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Tuženik Republika Hrvatska dužna je naknaditi tužitelju Viadukt d.d. iz Zagreba, Kranjčevićeva 2, troškova parničnog postupka sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do konačne isplate, po stopi propisanoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

2. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 350.500,00 kn u roku 8 dana.“

Protiv ove presude žali se tužitelj zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) te predlaže pobijanu presudu ukinuti. Traži trošak žalbenog postupka u iznosu od 161.250,00 kn.

Tuženik u odgovoru na žalbu poriče žalbene navode, te predlaže tužiteljevu žalbu odbiti. Traži trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 100.000,00 kn.

Žalba je djelomično osnovana:

Predmet spora je naknada štete u iznosu od 24.455.632,88 kn s osnove odgovornosti države za štetu koju je počinila Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u postupku javne nabave.

Nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s odredbom čl. 220. st. 2. ZPP-a. To stoga što propuštanje suda prvog stupnja rješenjem izričito odbiti dokazni prijedlog tužitelja za pribavom dokumentacije službenim putem od strane tuženika i odbijanje dokaznog prijedloga provođenja građevinskog i financijskog vještačenja nije bilo niti je moglo biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

Naime, sud u parničnom postupku nije ovlašten službenim putem od jedne od stranaka pribavljati bilo kakvu dokumentaciju, već samo na temelju odredbe čl. 233. st. 1. ZPP-a može pozvati stranku da podnese ispravu u određenom roku. Osim toga, tužitelj uopće nije iznio činjenične tvrdnje koje je želio dokazati dokumentacijom čiju je dostavu trebalo naložiti tuženiku, pa je već i zbog tog razloga taj dokazni prijedlog valjalo odbiti.

U odnosu na predloženo građevinsko i financijsko vještačenje, tužitelj nije naveo na koje okolnosti je potrebno provođenje tih dokaza, a niti je iznio činjenične tvrdnje koje je trebalo dokazati provođenjem predloženih vještačenja, a zbog čega je i ove dokazne prijedloge valjalo odbiti.

Žalbeni navodi kojima se ukazuje na počinjenje bitne povrede iz odredbe čl. 354. st. 1. u vezi s odredbom čl. 213. st. 1. t. 1. ZPP-a neosnovani su. Naime, prvostupanjski sud nije dužan čekati da nadležno tijelo odluči o najpovoljnijoj ponudi u postupku javnog nadmetanja, već može sam odlučiti o tome kao o prethodnom pitanju ako posebnim propisima nije drugačije određeno, a u konkretnoj situaciji ne radi se o tom slučaju. Tada je tužitelj treba dokazati da bi bio izabran kao najpovoljniji ponuđač. Tužitelj uopće nije dokazivao sadržaj svih pravovaljanih ponuda.

Suprotno navodima žalbe, izreka pobijane presude je razumljiva, dani su razlozi o svim odlučnim činjenicama, koji su jasni i neproturječni pa je stoga presudu moguće ispitati, a zbog čega nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Naime, sud prvog stupnja odbio je tužbeni zahtjev jer nije utvrđeno postojanje tuženikove štetne radnje, a niti je tužitelj dokazao da ima pravnu osnovu po kojoj potražuje naknadu štete.

Potrebno je napomenuti da su pretpostavke odgovornosti za naknadu štete: štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza i protupravnost.

Tužitelj nije dokazao niti jedan od ovih elemenata odgovornosti za štetu.

Naime, zbog same činjenice što je tužitelj s uspjehom osporio tuženikov izbor izvođača u postupku javne nabave za izvođenje tunela Mala Kapela na autocesti Zagreb-Dubrovnik nije dokazana niti jedna pretpostavka odgovornosti za štetu.

Tužitelj nije dokazivao u čemu se sastoji tuženikova štetna radnja, koja je to tuženikova radnja protupravna i u čemu se ta protupravnost sastoji. Tužitelj u činjeničnim navodima tužbe uopće ne navodi u čemu se sastoji šteta, već bi na okolnost štete trebalo zaključivati iz rekapitulacije troškova s lista 21. spisa.

Nadalje, tužitelj ponudu za izvođenje radova nije podnio samostalno, već kao poslovna udruga zajedno s društvom Strabag AG iz Austrije, pa stoga cijela planirana dobit (list 77. spisa) nije mogla pripasti samo tužitelju.

Budući da tužitelj nije dokazao sve pretpostavke odgovornosti za štetu, pravilno je prvostupanjski sud primjenom pravila o teretu dokazivanja primijenio odredbu čl. 221.a ZPP-a kada je tužbeni zahtjev odbio.

Pravilna je i odluka o parničnom trošku, kako po osnovanosti, tako i po visini za iznos od 250.500,00 kn.

Zbog navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke ove drugostupanjske presude.

Sud prvog stupnja pogrešno je tuženiku priznao trošak sastava odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora u iznosu od 100.000,00 kn, jer taj trošak ne predstavlja parnični trošak

- 4 -

89. Pž-8809/12-4

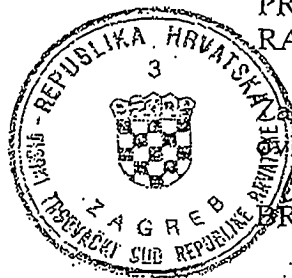
budući da nije nastao u tijeku ili u povodu parničnog postupka. Osim toga, odgovor na zahtjev za mirno rješenje spora nije bio nužan (čl. 186.a st. 5. u vezi s odredbom čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Budući da je sud prvog stupnja tuženiku priznao parnični trošak u iznosu od 100.000,00 kn, a koji nije trebao biti priznat, valjalo je na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a odlučiti kao u točki II. izreke ove drugostupanjske presude.

Odbijen je tuženikov zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u zatraženom iznosu od 100.000,00 kn, jer je bio nepotreban (čl. 155. st. 1. ZPP-a), a zbog čega je odlučeno kao u točki III. izreke ove drugostupanjske presude.

U Zagrebu 18. ožujka 2015.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
RAOUL DUBRAVEC, v.r.

točnost otpravka
ovlašteni službenik

Brankica Curman
BRANKICA CURMAN

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU

Broj: P-DO-20/12
Karlovac, 26. lipnja 2017.
ŽMZ/ŽM

ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U ZAGREBU

Savska 41
ZAGREB

Predmet: VIADUKT d.d. Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB: 74794390096
prijedlog prijave tražbine u predstečajnom postupku, dostavlja se

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1504/17 od 9. lipnja 2017. otvoren je predstečajni postupak nad gore navedenim dužnikom i pozvani vjerovnici da u roku od 15 dana od dana objave oglasa o otvaranju predstečajnog postupka na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova prijave svoje tražbine nadležnoj jedinici Financijske agencije na propisanom obrascu.

Ovo državno odvjetništvo ima u radu predmet P-DO-20/12 u pravnoj stvari tužitelja VIADUKT d.d. Zagreb, Kranjčevićeva 2, protiv tuženika Republika Hrvatska, Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, radi naknade štete u iznosu od 24.455.632,88 kuna. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu broj P-3007/11 od 30. listopada 2012. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, a točkom 2 citirane presude tužitelju je naloženo da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 350.500,00 kuna u roku od 8 dana.

Protiv citirane presude tužitelj je izjavio žalbu koja je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-8809/12-4 od 18. ožujka 2015. odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda u točki 1 izreke i u točki 2 izreke za iznos od 250.500,00 kuna, dok je točkom II izreke drugostupanjske presude preinačena prvostupanjska presuda u točki 2 izreke za iznos od 100.000,00 kuna i presuđeno da se odbija tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 100.000,00 kuna. Dakle, tuženiku je pravomoćno dosuđen parnični trošak u iznosu od 250.500,00 kuna.

U prilogu vam dostavljamo presliku presude Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu broj P-3007/11 od 30. listopada 2012., presliku presude Visokog

trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-8809/12-4 od 18. ožujka 2015., presliku dopisa Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba broj P-3007/11 od 15. lipnja 2015. iz kojeg je vidljivo da je tužitelj izjavio reviziju protiv drugostupanjske presude dana 12. lipnja 2015. i obračun zakonskih zateznih kamata na iznos od 250.500,00 kuna tekućih od 18. ožujka 2015. do 26. lipnja 2017.

Iznos od 309.196,37 kuna na ime troškova parničnog postupka vjerovniku Republici Hrvatskoj, OIB:52634238587 potrebno je uplatiti na račun Državnog proračuna broj: HR1210010051863000160, poziv na broj odobrenja: HR64 7129-3611-1-2012.

Slijedom navedenog, molimo da izvršite prijavu tražbine vjerovnika Republike Hrvatske u iznosu od 309.196,37 kuna temeljem dostavljene pravomoćne presude i obračuna zakonskih zateznih kamata.

Prilog: Kao u tekstu

ZAMJENICA ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE

2. *Ante Uroić*
Sobla Uroić Štefanko

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE ZAGREB

27.06.2017

PREDSJETNIK I NAČELNIK
PRIMANJE I OPIREMA POSTE
KUPA
URBANA

AR

POSTANNA PLACENA HR
U-POST
110 4417 ZAGREB

POST
ZAGREB
110144

FINANCIJSKA AGENCIJA

ul. grada Vukovca 70

10000 Zagreb

RC 78 664 050 1 HR
RC 78 664 050 1 HR

Donka Mx-g